

ΣΙΦΩΝΙΟΥ ΠΡΟΧΟΪΔΟΥ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΗΜΕΙΟ

1920-22

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΑΝΔΗΛΗ

ΧΗΜΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ο ΟΥΡΟΒΟΡΟΣ

ΟΦΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ι. Π. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1923

Η ανατύπωσις και η εις άλλας γλώσσας
μετάφρασις απαγορεύεται άνευ της αδείας του
εκδότη.

Επίσης παν αντίτυπον μη φέρον την
ιδιόχειρον υπογραφήν του ποιητού και την
σφραγίδα του εκδότη θεωρείται ως προερχόμενον
εκ κλεψητυπίας και καταδιώκεται κατά τον νόμον.

(υπογραφή) Σιφώνιος Προχοΐδης

ΣΤΗ ΦΙΛΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ

Δ/δα ΖΩΗ Π. ΜΕΛΑ

ΑΦΙΕΡΟΝΩΝΤΑΙ

ΣΙΦΩΝΙΟΣ ΠΡΟΧΟΪΔΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

0. ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	2
1. ...ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΟ!.....	4
2. ΤΟΥ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗ Ο ΜΥΤΟΣ!.....	5
3. Η ΠΑΛΗΟΠΑΡΕΑ.....	6
4. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΑ	10
5. ΠΡΟΠΟΣΙΣ	11
6. Η ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΥΡΩΝ.....	12
7. ΤΟΥ ΔΑΛΜΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΙΑ	16
8. ΕΝΩ ΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΜΥΡΟΥΔΙΕΣ.....	23
9. ΠΩΣ ΠΗΡΑΝΕ ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΡΕΙΣ ΦΡΕΣΚΟΧΗΜΙΚΟΙ.....	24
10. ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ	26
11. ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑΣ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ	28
12. ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	2

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πολλάκις εις τας εκδρομάς της «παληοπαρέας» και δη τας Πανηγυρικές ηκούσαμεν με αληθινήν ευχαρίστησιν τον συμπαθέστατον φίλον μας κ. Καραθανάσην απαγγέλοντα τα ποιήματά του τα περιστρεφόμενα ως περί κυριώδη άξονα το Χημείον, και τους τροφίμους αυτού.

Τνα προλάβωμεν αφ' ενός μεν την απώλειαν αυτών αφ' ετέρου δε θέλοντας να προσφέρωμεν υπηρεσίαν τινά εις τα μέλη της «παληοπαρέας», απεφασίσαμεν την έκδοσιν αυτών εις το ανά χείρας τεύχος.

Ο φίλος ποιητής μετριοφρόνως απέφυγε να θέση το όνομα αυτού προτιμήσας το χημικο-φιλολογικόν ψευδώνυμον Σιφώνιος Προχοΐδης.

Πολλούς κόπους κατέβαλλον διά να πείσω αυτόν όπως ενδώση εις την απόφασιν της εκδόσεως, καθ' ότι πάντοτε δεικνύει μεγάλην αστοργίαν προς τα πνευματικά του τέκνα, γραφέντα όπως ο ίδιος λέγει κατά παραγγελίαν και επομένως στερούμενα ποιητικής εμπνεύσεως και φιλολογικής, έστω και μικράς, αξίας.

Δεν είμαι κριτικός και ουδέποτε εφιλοδόξησα τοιούτον επάγγελμα, επομένως ουδόλως θα θίξω το ζήτημα της αξίας αυτών ως ποιημάτων γενικής ικανοποιήσεως. Λόγω όμως των εν αυτοίς αναφερομένων προσώπων, χαρακτηριστικών φράσεων αυτών, διαφόρων επεισοδίων κ.λ. ειλημμένων μετά εκλεκτικότητος και ευσυνειδησίας εκ της φοιτητικής μας ζωής εν τω Χημείω και δη κατά τα δύο τελευταία έτη, έχουν διά τούτο αξίαν τινά δι' ημάς, μικράν ίσως σήμερα, μεγαλυτέραν βεβαίως αύριον.

Εν Αθήναις τη 29^η Ιανουαρίου 1923

Ιωάννης Δ. Κανδήλης

...ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΟ!...

Ο φίλος μας κ. Τερμεντζής ποιήσας αναδρομικήν εγγραφήν το 1921 και δώσας τας εξετάσεις του δευτέρου έτους τον Ιούνιον του 1921, ητοιμάζετο να δώση τας εξετάσεις του τρίτου έτους τον Οκτώβριον συµμελετών μετά του ποιητού και του συναδέλφου κυρίου Μάμου. Ο καθηγητής όμως κ. Κτενάς μη πειθόμενος εις τους ισχυρισμούς του φίλου μας, ότι ένεκα στρατεύσεώς του δήθεν, δεν παρηκολούθησε ουδέ ησκήθη, ηρνείτο να υπογράψει το βιβλιάριον του. Ο Τερμεντζής εξεμάνη ως εκ τούτου, δώσας την έμπνευσιν εις τον ποιητήν να δημιουργήση το κατωτέρω ποίημα όπερ και απέστειλε προς αυτόν ταχυδρομικώς και ανωνύμως φοβούμενος την μήνιν αυτού.

I. Δ. Κ.

... ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΟ!...

Βραχνιάζεις, βρίζων βλαστημών, αγίους και πατέρας
 Καθ' όλην την διάρκειαν, νυκτός τε και ημέρας
 Χειρονομείς, δημηγορείς, να μας τα πης σαφώς
 Σαν τείναι το παράλληλον πεπολωμένον φως,
 Και τι συμβαίνει δηλαδή σαν ρίχνω κωνικόν
 Φως, σε μιά δυό τομές και φαίνετ' η εικών!
 Κι αν όσα λες ήσαν σωστά, ας πάη κατά διαόλου
 Ο θόρυβος και η φωνές δεν πείραζαν καθόλου
 ... Μα ούλο ψέμματα μας λες, δεν παύεις παρλαμέντων!
 Τι ανακρίβειες τσαμπουνάς εις ύφος ντοκουμέντων!
 Εις μάτην πάν' κόποι φωνές! Και τι καϋμό που τώχω
 Πάντοτε τα λογάριαζες... χωρίς τον ξενοδόχο!

(Οκτώβρης 1921)

ΤΟΥ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗ Ο ΜΥΤΟΣ!

Τυγχάνει γνωστός τοις πάσι ο περίφημος διά το μέγεθος του μύτος του φίλου μας κ. Γ. Τερμεντζή.

Το παρόν απηγγέλθη εις την 1^ην εκδρομήν του Συλλόγου των Φοιτητών της Χημείας εις Αστέρι την 20^ην Μαρτίου 1922, κατά το δεύτερον συμπόσιον εις Καισαριανήν.

Ι. Δ. Κ.

ΤΟΥ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗ Ο ΜΥΤΟΣ

Του Γιώργου τον μύτον
 Τον έβλεπ' ο γείτων
 Και 'μόρφαζε φρίττων!
 Το μέτωπον τύπτων
 Εσκέφθη μην ήτον
 Μεγάλο παιδί των
 Γιγάντων ακρίτων
 Ελεφάντων αλύτων
 Που τρώγουσι σίτον!

Στο ους του δε κύπτων
 Του έλεγε: γείτων!
 «Τον μέγαν σου μύτον
 «Τον πλήρη χαρίτων
 «Πλουσίων αρρήτων
 «...Αμάν! πρέπει! Κρύφτον!

(Μάρτιος 1922)

Η ΠΑΛΗΟΠΑΡΕΑ

Το ποίημα τούτο εγράφη αποκλειστικώς και κατά παραγγελίαν, όπως λέγει ο ποιητής, διά την 2αν εκδρομήν του Συλ. των Φοιτ. της Χημείας γενομένην εις Μελίτσια την 15^{ην} Μαΐου 1922. Ένεκα όμως κωλύματος συμβάντος εις αυτόν δεν παρευρέθη εις την εκδρομήν ταύτην απαγγείλας αυτό το πρώτον και μάλιστα από στήθους, λησμονηθέντος του αντιγράφου, κατά την 1^{ην} Πανηγυρικήν εκδρομήν εις Πεντέλην την 19^{ην} Ιουνίου 1922.

I. Δ. Κ.

Η ΠΑΛΗΟΠΑΡΕΑ

Θα ήθελα μονονουχί σε όλους να χαρίσω
 Απόναν χαρακτηρισμό ανάλογο και ίσο
 Για τον καθένα θάθελα να γράψω δυό πενιές
 Κι αν ήτανε κατορθωτό για νέους και για νιες.
 Μα διά λόγους τεχνικούς και άλλης φύσεως πολλούς
 Θα αναφέρω εξ υμών ... όσους χρωστάν της Μιχαλούς!
 Τόσες πολλές μα κ' έξυπνες μωρίες θ' αραδιάσω
 Που πνεύμα θα μου χρειασθή πολύ να της σκεπάσω.

(Στον Τερμεντζή)

Ήγουν τουτέστι δηλαδή με άλλους λόγους ήτοι
 Ανέτειλεν απ' τη γωνιά μιά πελωρία μύτη
 Όλοι αμέσως τρόμαξαν! ... Την πήραν για κομήτη!
 Και φρίκη τους κατέλαβε σαν άγγιξ' ένα σπίτι! ...
 Μα όταν αναχαίτισε το δρόμο της ο τοίχος
 Από μακριά ακούστηκε φωνής γνωστής μου ήχος
 Αμέσως τον κατάλαβα! ... ήταν ο φίλος Τερμεντζής
 Αμίμητος χωρατατζής
 Εκ των δεινών καταφεριτζής
 Μα και του Γούδα ασπριτζής
 Πλην όμως όχι ... σοβατζής
 Ερχότανε χαρούμενος, με σκέρτσα με κουνήματα
 Με Ευρωπαϊκούς χορούς τραγούδια και πηδήματα
 Κερνάει, ετραγούδαγε, στο καμπαρέ στην Ήβη
 Μα στην πραγματικότητα, απ' άλλο δρόμο στρίβει
 Με καλπασμό τριπήδηχτο, φοράδα μανιασμένη
 Έτρεχε με ταχύτητα ... επιταχυνομένη
 Ερχότανε στην εκδρομή κι αυτός να συμμεθέξη
 Τη μυτάρια του ν' αλμέξη
 Και μαζί μου να τα μπλέξη
 Πιθανό ... να μου της βρέξη!
 Αχ! Αμάν! Χριστέ κι ας φέξη!

(στον Μάμο)

Αργά σιγά κατέφθασεν τ' αυγά του να μην σπάση!

Ο Στρι! που 'μεις νομίζαμε, ότι μας τόχε σκάση!
Ούτινος τόνωμα πολύ, το Λούρο μας θυμίζει
Πράγμα, που αντίς να τ' αφαιρή ... μάλλον τον νοστιμίζει
Είναι στο όνομα γιατρός, είναι γιατρός εκ πείρας
Γυναικολόγος φοβερός, ήγουν γυναικοθήρας
Μην τον νομίστε γηραιό με το μαλί μπαμπάκι
Κι απ' τη παρέα μόνο αυτός έχει λίγο μουστάκι
Είναι φιλότιμο παιδί, μην του πατείς τον κάλο
Χορεύει, πόλκες και φοξ-τροτ, χασάπικο και μπάλο
Έχει το ήθος σοβαρό, σα γέρο μπαμπαλής
Τιμά τη χορωδία μας ως μπάσσος μερακλής
Και λέει σ' όσους του ριχτούν να τραγουδήση σόλο
«Δεν φτάνει που γερνάμε μας πιάνουν και τον ...»

Γειά σου Σπύρο μπαμπαλή
Γειά σου Σπύρο μαχμουρλή
Γειά σου φίλε μου μεράκι
Γειά σου Σπύρο μερακλή,
Γειά σου φίλε θεριακλή
Γειά σου Σπύρο σεβνταλή
Γειά σου φίλε με μουστάκι
Φίλε μου μουστακαλή.
Γειά σου γάτο μαχμουρλή
Γειά σου γέρο μπαμπαλή
Γειά σου Σπύρο με καπάκι
Γειά σου Σπύρο καπακλή.
Γειά σου Σπύρο σεβνταλή
Χαίρε φίλε θεριακλή
Σπύρο μου με το μπουζούκι
Γειά σου Σπύρο μπουζουκλή
Γειά σου Καραμπουζουκλή.

(Στους Μαλαγαρδή και Καραθανάση)

Κυλάει από τη Δεξαμενή, αταίριαστο ζευγάρι
Με τον καυγά κατέβαινε, ο διάολος να το πάρη
Σελέμηδες τ' αποτελούν, μα και μπαγάσες πρώτης
Είναι κι οι δυό τους χημικοί μα ... δεύτερη ποιότης
Κ' οι δυό τους εχρημάτισαν του Δάλμα δεξί χέρι
Και 'κείνος κομπορημονών «τους έκανα ξεφτέρι!»

Κ' οι δυό ντυμένοι στο χακί
Το θέλ' η μοίρα η κακή

Περιπατούν κι ο ένας τους το στήθος του τεντώνει
Κι ο άλλος εξηγούμενος, τη ράχι του κυρτώνει
Ο έτερος από τους δυό, έχει χρυσό το στόμα
Κι ο άλλος δυοπτροφορών με βλοσυρόν το όμμα
Τενόρος είν' ο πειο παχύς, κι άλλος δακτυλοβάμων
Τ' είναι μπροστά σ' αυτούς δύο Φιντίας τε και Δάμων
Και μας πουλάν τόσες ψευτιές και τόσα παραμύθια
Που ... ψέμμα μοιάζει αν γελαστούν και πουν καμμιάν

αλήθεια

Νομίζω τους γνωρίσατε ας τους ονοματίσω
Πάει μπροστά ο Μαλαγαρδής κ' η φάτσα μου από πίσω
Μην τους βλέπεις ταιριασμένους πάντα είνε τσακωμένοι

Κι αν τους βλέπεις χωρισμένους τότε είναι μονιασμένοι
Όταν ο ένας περπατεί, κι ο άλλος περπατάει
Κι όταν ο άλλος τραγουδή, ετούτος τραγουδάει
Και μιά κοπέλλα σαν ιδούν της κλείνουνε το μάτι
Κ' εκστατικώς κοιτάζοντες λένε ποποπώ κομμάτι!
Μα ντρέπετ' ο Μαλαγαρδής να της ειπή τι θέλει
Κι ο φίλος τον παρακινεί, εδώ 'μαι τι σε μέλλει
Πάρε και κόψε τη ... ντροπή, στα δύο μοίρασέ τη
Κράτα τη περισσότερη, την άλλη τόκισέ τη
Μα δεν ακούει ο κουτός και το κορίτσι πάει
Κι ο φίλος αποχαιρετών: άι σ' παιδί μου άι άι!
Θαυμάσατε το θάρρος του κατά του αντιπάλου
...Μα και τους μασσητήρας του θαυμάσατε εξ άλλου
Κομμάτια αναπόσπαστα παρέας παλαβής
Επήγαν κι ερωτεύθηκαν τα ματιά μιάς καβής
Διά ταύτα! Κλείνω αυτούς τους δυό εις εν φρενοκομείον
Μπα! Τούτο είναι περιτόν. Τους κλείνω στο ... Χημείον!
Και σαν πεθάνει ο φίλος μου, ιδού τι θα του γράψω
Στο μνήμα του το παγερό κι από καρδιάς θα κλάψω
«Εδώ τον κλαίνε γοερώς η ντάμα και ο φάντης
Και γαρ υπήρξε φοβερός του πόκερ ιεροφάντης!»

(Στη Δ/δα Μελά)

Κι η Χημεία ξαναβρήκε μέλος πούχε αποσπασθή
Που με δάκρυα στα μάτια σταυρό πήγε ν' ασπασθή
Και ... ! καλόγρηα εγίνη και ησπάσθη τον σταυρόν
... Το σταυρό της! Πλην ησπάσθη τον σταυρόν τον ερυθρόν
Μα δε βάσταγ' η καρδιά της τραύματα όπως ιάση
Κ' εκεί μπαίνει σε Χημείο, τη δουλειά της μην ξεχάση
Ευτυχώς μετανοεί, δίνει δυό κλωστές στα ράσα
Και γυρίζει στα παληά, την επιάσαμε στα πράσα.
Με τους Καράδες μπλέξασα γίνηκε καραμέλλα!
Καράκαλε Καραμελά Καραθανάση μέλα!

(Στον Κανδήλη)

Κι από τη χώρα Λιλιπούτ' καινούργιος καταπλέει
Ζακχαίος στο ανάστημα, μα σοβαρά τα λέει
Ολημερίς εργάζεται δεν παν να λεν οι άλλοι
Κι όσα ακούει τ' αναμασσά όπως οι παπαγάλλοι
Πάνω και κάτω προσπαθεί αυξήσεις να προσθέση
Τακούνια και ψαθάκιον ψυλά έχει φορέσει
Βενιαμήν της εκδρομής και πρόεδρος της άξιος
Εις την παρε' ατίμητος και την πατρίδα Νάξιος.
Μα για τον εαυτό του έχει ιδέα μεγάλη
Η μόνη δα ιδέα, που τούρθε στο κεφάλι!
Κ' η Χημεία γελά μαζί του λένε τα κακά τα χείλη
Τι ψευτιά! Το εναντίον· αυτός την έκανε ρεζίλι!...

(Στον Καράκαλο)

Αμίλητος κατέφθανεν τους οφθαλμούς καμμύων
Έδειχνε σαν εφοπλιστής πατάτας και κρομμύων
Φορούσε παρδαλή στολή, ουδείς τότε γνωρίζει

Μα τούτος μ' ένα αίνιγμα το πράγμα σαφηνίζει
«Πρώτον μου λέξις τούρκικη, μαύρος όπου σημαίνει
«Το δεύτερον στα δάκτυλα των ποδαργιών μας βγαίνει
«Όποιος το βρη εκέρδισε, όποιος δε τόβρη χάνει
«Κι αν θα το βρης ή δεν το βρης πάλι το ίδιο κάνει»
Έτσι σοφά εμίλησε κι εμπεριστατομένως
Ζητοκραυγαί ηκούσθησαν· μας χαιρετά ασμένως
Του Στεφανίδη οπαδός, μύστης της Αλχημείας
Και βοηθός αφύσικος της φυσικοχημείας.
Και καυχέται πως ποτέ του δεν μελέτησε ο καϋμένος
Και στις εξετάσεις πάει εκ προχείρου διαβασμένος.
Μα στις εξετάσεις πάντα ασπροπρόσωπος τυγχάνει.
Και μας λέει πως η μελέτη αυτή που 'κανε του φθάνει.
Τι;! Είναι έξυπνος πολύ κ' είναι βλάκες οι δάσκαλοι;
Ασφαλώς ετούτο θάναι: θάχει αντίληψη μεγάλη!
Να σας πω 'γω την αλήθεια; απ' το σπίτι του δεν βγαίνει
Νύχτα μέρα ο φιλαράκος εις το διάβασμα πεθαίνει.

(Στον Καρνή)

Περρίρητος ο δυστυχής κι εκ του ιδρώτος σιάζων
Και έτερος κατέφθανε το βάρος του βαστάζων
Εφαίνετο κατάκοπος εκ του φορτίου ο τάλας
Μήπως τον ουρανό βαστά, ως ο αρχαίος Άτλας;!
Μα επί τέλους τι βαστά κι είναι σ' αυτό το χάλι
Δεν το μαντεύσατε; Βαστά πελώριο κεφάλι!
Είν' ο Καρνής το βρήκατε, μπράβο στη μαντική σας
Θαυμάζω δα πώς λειτουργεί η κεφαλή η δική σας
Παντού ανακατεύεται στην Χαν και σε συλλόγους
Και έχει την αναίδεια να εκφωνή και λόγους
Και θα ρωτήσετε, σωστά, και τι με μέλλει μένα;
Όποιος κυνηγάει πολλούς λαγούς δεν πιάνει ούτε ένα
Και του Χημείου η αλεπού λέει: «ω των ανθρώπων τύχαι
Οία μεγάλη κεφαλή κι εγκέφαλον ουκ είχε!»

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΑ

Το πρώτον εκ των ποιημάτων τούτων αφιερούται εις τον μεγαλοπρεπείς παραγναθίδας φέροντα βοηθόν του καθηγητού Κτενά κ. Κουντούρη.

Το δεύτερον εις τον Σύλλογον των φοιτητών της Χημείας και τον τότε εκλεγέντα πρόεδρον αυτού δευτεροετή φοιτητήν κ. Κίμωνα Ευαγγελίδην.

Το τρίτον εις τον φίλον κ. Μάμον όστις δεν ηδυνήθη να μετάσχη της εις Μελίτσια εκδρομής υποστάς εγχείρησιν σκωλικοειδίτιδος.

Το τέταρτον εις τον αγαπητόν κ. Δάλμαν και το πέμπτον εις τον Καραϊσκάκη.

Άπαντα απηγγέλθησαν εις την Πανηγυρικήν εκδρομήν Πεντέλης ως επίλογος της «Παληοπαρέας».

I. Δ. Κ.

(Στον Κουντούρη)

Τι ήτανε 'κειός που ερχότανε με ύφος Πατριάρχη
Να σας τον πω; Μα κρύ...αψού! δες μ' έπιασε συνάχι!...
Είν' βοηθός του Τσατσαρά ή του Κτενά αν θέτε
Σε εργαστήρι βρε παιδιά πού μπάτε σκύλοι αλέστε
Και πελωρίας κόμιζε ξανθός παραγναθίδας
Αιτία που κατέκτησε, συμπάσας τας ατιθίδας!

(Στον Σύλλογο)

Μα για το σύλλογο, θα πω ακόμα δυό λογάκια
Κι ύστερα πάμ' όλοι μαζί βόλτα με γαϊδουράκια
Ο Σύλλογος έχει σκοπό περιοδικό να βγάλη
Και σε πολλούς από υμάς γνώσι πολλή να βάλλη
Βιβλιοθήκες εκδρομές θα κάνη διαλέξεις
Μα εύχομαι όλα αυτά, μη μείνουνε σε λέξεις
Παρ' όλους όμως τους 'ψηλούς σκοπούς αυτούς που θέλει
...Για πρόεδρο εξέλεξε τον πιο κοντό απ' τα μέλη!

(Στον Μάμο)

Ο Μάμος πλην αρρώστησε, κι έπεσε στο κρεβάτι
Ο κατεργάρης χαίρεται, ολημερής ραχάτι
Το στόμα του ανοιγοκλεί, τα πόδια του τεντώνει
Τι ευτυχία είν' αυτή, ραχάτι και ραστώνει!
Ευχόμαστε περαστικά στο ποθητό μας φίλο
Που για πολλές κατήντησε της έριδος το μήλο.

Ταύτα! Και ετελείωσα πάγο να σας σερβίρω
Και τώρα πριν μ' αφήσετε τη κεφαλή να γείρω
Μια συμβουλή θέλω να πω στους νεωτέρους φίλους:
«Παιδιά μου ν' αποφεύγετε τον Δάλμα σαν τους ψύλλους
«Να μην τον εμπιστεύεστε κάπου αλλού χρωστάει
«Ποιοτικά ή Ποσοτικά και βίρα και ρωτάει

Κι οσάκις ανεβαίνετε στο πάτωμα το πρώτο
Να σιωπάτε και μην προξενείτε κρότο
Γιατί ενεδρεύει 'κει κοντά είς κύων θηριώδης
Με τεραστίους μύστακας και οφθαλμούς ιώδεις
Μαθιόπουλο τον κρίζουνε, ζυγίζει ένα καντάρι
Και θάρρος έχει θαυμαστό τραβάει στο ... πεντάρι!
(Μάιος 1922)

5

ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Η πρόποσις αύτη εγγράφη ειδικώς χάριν των
επιτυχόντων εις τας επί πτυχίω κ.κ. Α. Δημητρίου, Ι.
Καρακάλου, Γ. Τερμεντζή και Γ. Μυρεσιώτου και ανεγνώσθη
εις την Πανηγυρικήν Πεντέλην την 19ην Ιουνίου 1922.
Ι. Δ. Κ.

ΠΡΟΠΟΣΙΣ

Προπίνω συγχαιρόμενος από καρδιάς βαθείας
Τους φίλους που με βάσανα πήρανε το πτυχίο
Ασμένως επιδείξαντες τας τόσας αμαθείας
Που μάθαιναν τόσο καιρό για όλο τους το βίο!

Το δίπλωμα φορτώσατε απάνω σε γαϊδούρι
Τώρα που θα σκορπίσετε πίσω μπροστά και πλάγια
Δύο φάσκελα χαρίσατε σ' εκείνο το αχούρι
Που έβαλε για έμβλημα ... τη δόλια κουκουβάγια!
(Ιούνιος 1922)

Η ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΥΡΩΝ

Και η κωμωδία αυτή ανεγνώσθη εις την Πανηγυρικήν εκδρομήν Πεντέλης χαρακτηρίζει δε αρκετά το σύστημα εργασίας του φιλιτάτου επιμελητού κ. Δάλμα χωρίς βεβαίως αι εν αυτώ αναφερόμεναι υπερβολαί να έχωνται αληθείας.

I. Δ. Κ.

Η ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΥΡΩΝ

Κωμωδία

Μονόπρακτος και μονοσκηνική.

Πρόσωπα: Δύο

- 1) Ο κ. Δάλμας. Επιμελητής με το τσιγάρο στο στόμα περίπου τεσσαρακουντούτης. Μουστάκι κουρεμένο. Παχύταται ρητίδες εκατέρωθεν του στόματος. Καταγωγή εξ Ηπείρου.
- 2) Ο Βοηθός του. (έννας από τους πολλούς).

Η Σκηνή. Η σκηνή παριστά χημικόν εργαστήριον. Δεξιά θύρα αμφοτέρωθεν της οποίας υπάρχουν δύο εργαστηριακαί τράπεζαι. Γέμει δε κακών εκάτερα. Επ' αυτών ευρίσκονται αναμίξ ατάκτως ερριμένα, ξύλα και λίθοι και κέραμοι και κάψες, σωλήνες, φλυτζάνια του καφέ πάντα άπλυτα από χρόνου πολλού. Εις τα ράφια φιάλαι παντός είδους, πάσης κατασκευής και πάσης προελεύσεως, αι πλείσται μετά δακτυλικών αποτυπωμάτων εξ αφαιρέσεως του παχέως στρώματος της κόνεως ήτις τας επικαλύπτει. Άπαντες οι λύχνοι ανημμένοι φρικωδώς θορυβούσι.

Αριστερά δύο βιβλιοθήκαι περιεχομένου αγνώστου. Η κόνις των υελοπινάκων δεν επιτρέπει την είσοδον των βλεμμάτων. Εκ τεμαχίου θραυσθέντος υελοπίνακος διακρίνεται σκοτεινή φιάλη περιεχομένου σκοτεινού με την σκοτεινήν επιγραφήν Sirop Iodotannique. Επί των υελοπινάκων τούτων, και διά του δακτύλου, έχουν αποθανατήσει τα ονόματά των διάφοροι διελθόντες. Σαφώς διακρίνεται «Γ. Τσάκωνας 1903». Κρεμάστρα αφ' ης κρέμανται πλείσται μπλούζαι χακί τελείως αποσυντεθειμένα.

Εις το μέσον Γραφείον (που ο Θεός να το κάνη). Επ' αυτού βιβλία, βιβλιαράκια, χοντρά και μικρά, τετράδια, χαρτιά, χαρτάκια, παληόχαρτα, τεφροδόχοι, κονδυλοφόρος, κάψες με κιτρινωπά υγρά, υγρά μέσα σε κιτρινωπές κάψες. Φιάλαι ούρων π. έ. Εφημερίδες, χαρτόνια, ορυκτά. Είναι τακτοποιημένα πάντα ταύτα το έν επί του άλλου, εν πλήρει αταξία.

Εις το βάθος παράθυρον. Υελοπίνακες, τεφροιδώδεις εκ των οποίων όμως πλείστοι τεθραυσμένοι. Το παράθυρον τούτο διενεργεί την λογοκρισίαν του φωτός, βοηθούμενον υπό της κόνεως των υελοπινάκων του. Εις την βάσιν του μαρμαρίνη πλαξ (πιθανώς της Ιταλίας) ποικιλόχρους δηλονότι, από μέλανος μέχρι κιτρίνου και τανάπαλιν, και επ' αυτού η της

ουρίας συσκευή. Το οποίον, μακρύτατος κύλινδρος ογκομετρικός, περιέχων υγρόν ερυθρόν και εντός αυτού ανεστραμένην μίαν προχοΐδα. Κάτωθεν του μαρμάρου το ... Δημοπρατήριον. Αριστερά του παραθύρου Εστία (ηφαίστειον εν ενεργεία) ερεύγουσα αποπνικτικούς καπνούς. Και εν γένει το παν επικαλύπτει μυστήριον και ... σκόνη! Αποπνικτική οσμή των ούρων. Άνωθεν του παραθύρου το σύμβολον D.C.D.

Ο κ. Δάλμας κάθεται εις το γραφείον σαν σε αναμένα κάρβουνα, ανακατεύει βιβλία, καπνίζει, γράφει πίνει καφέ, δεν πίνει νερό. Ο βοηθός ανακατεύει ούρα με αποστροφήν παντειοτρόπως εκδηλουμένην. Συγχρόνως ρίπτει λοξές ματιές στον καθήμενον κ. Δάλμαν θέλει να του μιλήσει φαίνεται, μα διστάζει. Επί τέλους αποφασίζει.

ΒΟΗΘΟΣ: Μας έφεραν για σήμερα, δυό αναλύσεις ούρα
Και κάμποσα πράγματα, εγώ, τα βρίσκω σκούρα

ΔΑΛΜΑΣ: (Με ενδιαφέρον)

Και πόσα θα τους πάρουμε, τους είπες για να ξέρουν;

ΒΟΗΘΟΣ: Ναι. Από είκοσι δραχμές, τους είπα να μας φέρουν

ΔΑΛΜΑΣ: (Μόνος)

Κι απ' όλα αυτά ο φουκαράς ψιλή δε θα τσακίση
(Δυνατά)

Δεν μούπες ήλθε σήμερα κανείς να με ζητήση

ΒΟΗΘΟΣ: Όχι, κανείς ...

ΔΑΛΜΑΣ: Ένα καφέ παράγγειλέ μου γρήγορα

Έχω σκοπό και άλλονε, να παραγγείλω ύστερα.

(Ο βοηθός βγαίνει και ο Δάλμας τρίβει με χαρά τα χέρια του. Μπαίνει ο βοηθός.)

ΔΑΛΜΑΣ: Δος μου τ' αποτελέσματα των ούρων της ημέρας

Κι αν λάθος έκαμες μικρό, αλοίμονό σου τέρας

ΒΟΗΘΟΣ: (Μετά φόβου Θεού προσκομίζει παληόχαρτο.)

Ιδού τ' αποτελέσματα της αναλύσεώς μου

Ειργάσθην ευσυνείδητα, ορκίζομαι στο φως μου

(Διαβάζει)

Σάκχαρον δεν υφίσταται και λεύκωμα επίσης

Αλκαλικήν αντίδρασιν, θαρρώ πως ξεχωρίζω

Το στερεόν υπόλλειμα εσύ θα εκτιμήσεις

Με κάτι υπολογισμούς που 'γώ δεν τους γνωρίζω.

Το βάρος δε το ειδικόν το βρήκα χίλια δέκα

Και από 'κεί κατάλαβα, πως τάκανε γυναίκα.

ΔΑΛΜΑΣ: Μάαα, είσαι έξυπνος πολύ θαυμάζω πόσα ξέρεις

... προχώρει, την ανάλυσι εις πέρας να τη φέρεις

ΒΟΗΘΟΣ: ... Και χλωριούχο Νάτριον έχει πέντ' εξ οκάδες

Πιστεύσατέ με σοβαρά ... δε λέω εξυπνάδες

Επίσης ανεκάλυψα, που σεις δεν ειμπορείτε

Πως έχει βρώμα τρομερή η μπλούσα που φορείτε.

ΔΑΛΜΑΣ: Όλα καλά και άγια, παιδί μου, είν' αυτά

Μα τώρα να κοιττάξουμε, αν είναι και σωστά

Για φέρε 'δώ ένα χαρτί κι ακόμα άλλο ένα

Θε να σου φτιάξω ανάλυσι εις το χαρτί απάνω

Με τα δικά σου τα λιμά δε με γελάς εμένα

Και αναλύσεις ... μ' όργανα εγώ, ποτέ δε κάνω.
Μπορώ απάνω στο χαρτί να βγάλω ... αναλύσεις!
Και σ' όλ' αυτά εργάζεται, του κεφαλιού η κρίσις!

ΒΟΗΘΟΣ: Πώς σε θαυμάζω χημικός, είσαι πολύ μεγάλος
Μπάζα δε πιάνει μπρος σε σέ ούτ' Άγγλος, ούτε
Γάλλος

ΔΑΛΜΑΣ: (Γελά και φαίνονται τα χρυσά του δόντια, λαμβάνει
ύφος σοβαρόν.)
Το στερεό υπόλλειμα, ιδού πώς θα το εύρω
Με μέθοδο που, καθώς λες, μόνο εγώ την ξέρω
(γράφει)
Τα δύο ψηφία τα τελικά, απ' το ειδικό το βάρος
Τα πολλαπλασιάζουμε με δύο κόμμα τρία
Κι έχουμε το υπόλλειμα που να με πάρει ο χάρος.

ΒΟΗΘΟΣ: (Εκπληκτός)
Και! .. Και! και ετελείωσε;

ΔΑΛΜΑΣ: άλλο δεν έχει χροία
Και το αλάτι θα σου βρω στο σβύσε και στο άψε
Πρόσεχε. και το ηύραμε, δέκα εννέα γράψε!

ΒΟΗΘΟΣ: Και τώρα ουρικόν οξύ.
ΔΑΛΜΑΣ: Γράφτο σαράντα έξη
ΒΟΗΘΟΣ: Μα σαν πολύ το γράψαμε

ΔΑΛΜΑΣ: ας βρέξη ό,τι βρέξη!
Οσμήν δε σούι γκένερικς

ΒΟΗΘΟΣ: (γελών) ... Μου σπάσανε τη μύτη ...

ΔΑΛΜΑΣ: (Εν θυμώ)
Μα γράφε 'κει που σου μιλώ, να μη σε στείλλω σπίτι

ΒΟΗΘΟΣ: (Σηκώνεται να φύγη.)
Μου ομιλείτε σοβαρά;

ΔΑΛΜΑΣ: (Με καλό τρόπο.)
Έλα αστεία τόπα
Όλα τα πέρνεις σοβαρά, μόν' γράφε 'κεί και σόπα!
Τι άλλο μένει για να βρώ;...

ΒΟΗΘΟΣ: Μας μένει η ουρία.

ΔΑΛΜΑΣ: Και τον καφέ δε μούφερε ακόμη η Μαρία
Γράφτηνε, τρία κόμμα δύο, ή δύο κόμμα τρία
.. πώς σούρχεται καλλύτερα; Μα πούναι η Μαρία;
Όλα τα άλλα τα λοιπά σβύστα διάγραψε τα
Και φέρε μου να σκουπιστώ, μια καθαρή πετσέτα.

ΒΟΗΘΟΣ: Και τώρα μικροσκόπιο.

ΔΑΛΜΑΣ: (Εν αγανακτήσει.)
.... Για να το κάμω τι;
Όσοι το χρησιμοποιούν, είναι πολύ κουτοί
Με μια ματιά μου μοναχή, αρκεί να πάρω κάβο
Και μόλις δα τα μυριστώ ... ευθύς θα καταλάβω
Τι κρύσταλλοι υπάρχουν στα ούρα καθενός

ΒΟΗΘΟΣ: (Με το στόμα ανοικτό)
Ποτέ μου δεν το ήλπιζα! Είσαι πολύ δεινός

ΔΑΛΜΑΣ: (Γελά και καμαρώνει.)
Έλα λοιπόν και κάθισε και τούτα για να γράψης

ΒΟΗΘΟΣ: (Τραγουδάει το ποποποπώ.)

ΔΑΛΜΑΣ: Ολίγα πρσοφαίρια, και κοίτταξε ... να πάψης
Και επιθήλια πολλά, του κόλπου με κεφάλι
Αλλοίμονο! ... η ασθενής έχει μεγάλο χάλι!
Κρύσταλλοι πάλι οξαλικού και ουρικού Νατρίου
Υπάρχουν αφθονότατοι στα ούρα του αχρείου!
Για κοίτταξε πώς φαίνεται, κοίταξε πώς εξέχει
Για στάσου, τ' είναι πάλι αυτό; Κοριούς θαρρώ πως έχει
(Ο βοηθός σηκώνεται έντρομος να φύγη μα ο Δάλμας
τον πιάνει από το μανίκι. Σπάζει μία κάψα.
Συγκίνησις.)

ΔΑΛΜΑΣ: (Εξακολουθεί.)

Κύστεως επιθήλια, κυλίνδρους υαλώδεις
Και σφαίρες τετραγωνικές άσπρες και γαλακτώδεις
Και ινδικάνης και χολής υπάρχωσι οκάδες
Φαίνεται πως η ασθενής κάνει ... πολλούς καυγάδες
Μα θά 'πρεπε μη λερωθώ, τη μπλούζα να φορέσω
(Είνει το κεφάλι.)

Για να γεμίσω το χαρτί, τι άλλο να προσθέσω;

ΒΟΗΘΟΣ: Τελείωσ' η ανάλυσις λοιπόν αυτής της ντάμας

ΔΑΛΜΑΣ: Βεβαίως κι υπογράφωμαι ... Δέλτα και Κάπα Δάλμας.

(Αυλαία)

Ιούνιος 1922

ΤΟΥ ΔΑΛΜΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΙΑ

Τούτο ειδικώς και κατά παραγγελίαν εγράφη διά την εκδρομήν Πεντέλης αποτελέσαν ούτως ειπείν τον πανηγυρικόν της ημέρας. Και εδώ καθώς και εν τοις προηγουμένοις αρκετά επιτυχώς χαρακτηρίζεται ο κ. Δάλμας ως και η εν τω Χημείω ασκουμένη τότε (χειμών 1921-22) «παληοπαρέα».

Ι. Δ. Κ.

ΤΟΥ ΔΑΛΜΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΙΑ

Έτυχε κάποτε, παιδιά, εν ώρα βαρεμάρας
 Να αραδιάσω κάμποσες ωραίας σαχλαμάρας
 Και, ο Κανδήλης στα γερά μου 'ρίχνει' από τότες
 Κ' υπέρ της εκδρομής αυτής, να γράψω λίγους στίχους
 Φοβούμενος μη μυρουδιά με πάρουν οι εκδότες
 Εγώ ηρνούμην κι έλεγα, να μας αφίσ' ησύχους.
 Πρέπει να γράψης ποίημα για την εκδρομή
 Που θάναι απαραίτητο μου λέει, ... σαν ψωμί
 Μα 'γώ του είπα σοβαρά: για άκουσε Κανδήλη!
 Δεν είναι πράγματα αυτά, θα γίνουμε ρεζίλι·
 Σα νέος πούμε σοβαρός, κοινωνικός συγχρόνως
 Δε θ' άξιζε να μούμενε, κοντά σε τόσα άλλα
 Επίθετο που δε μπορεί, να εξαλείψη χρόνος
 Και π' όσοι τόχουνε περνούν για ... πνεύματα μεγάλα!
 Εκείνος πλην επέμενε, βρίζει σταυρούς, κανδήλια
 Με απειλεί κ' υπόσχεται, λαγούς με πετραχήλια
 Εγ' όμως είμουν άτεγκτος, ήρνούμην διαρρηγδην
 Να γράψω στίχους άμμετρους, εν μέτρω φίργδην μίγδην
 Μα πάλι βλέπω μιά φορά το φίλο μου Κανδήλη
 Με δάκρυα στους οφθαλμούς, στο χέρι το μαντήλι
 Λυπήσου με μου έλεγε, ο δύστυχος, κι εβόγκα, ...
 Σκέψου, κι εγώ του έλεγα, οίαν θα φάω πρόγκα!
 Βρε γράψε με προέτρεπε, κι ύστερα πες: σπολλάτη!
 Για ν' αλατίσης το φαΐ με το δικό σου αλάτι!
 Χάριν λοιπόν του φίλου μου, κι όλης της κομπανίας
 Ακόμη προς διάλυσιν της φοβεράς ανίας
 Στόν Πήγασο καβάλλησα. Τι θέλατε να κάμω;
 Κι έτσι μ' αυτόν πετάξαμε στους ουρανούς επάνω.
 Τα ζώα πώς τα αγαπώ, το ξαίρει η καρδιά μου
 Όμως, της περιστάσεως μ' ηνάγκασαν οι νόμοι
 Στο πήγασο να αναβώ παρά τη θέλησί μου
 ... Ανάγκα γαρ και πείθονται και οι θεοί ακόμη!
 Και ησυχολούμην στα ψηλά, εμπνεύσεις να γραπώνω
 Κι ευθύς να μη μου φύγουνε σ' ενα σακί της χώνω
 Τραβήξαμε και πήγαμε, εις των Μουσών τα άνδρα
 Και μιά απ' αυτές μου ρίχτηκε για να με πάρη ... άνδρα
 Μα αν ετούτο τον μπελά δεν είχα φίλη Μούσα
 Να είσαι βέβαιη γι' αυτό ... αλλοιώς θα σου μιλούσα!
 Καθ' ότι για το ποίημα είχα πολλή σκοτούρα

Και το Κανδήλη έβλεπα με φοβερή μαγγούρα
Κατεσπευσμένως φύγαμε απ' των Μουσών της σάλες
Αναγκασμένος ν' αρνηθώ της Μούσας της αγκάλες
Και ήρχισα στα ύψη μου ξυνόμενος και βήχων
Την συγγραφήν ών έγραψα, κι όσον θα γράψω στίχων
Εις το Χημείο πήγαμε τα σκίτσα μου να πάρω
Σιγά εκατεβήκαμε σε ένα παραθήρι
Μα μόλις κοίτταξα εντός, επήγα να κραιπάρω
Γιατ' από 'κεί φαινότανε ... του Δάλμα τ' εργαστήρι.
Και από 'κεί εβλέπαμε τον Δάλμα να διαβάζη
Έξαφνα να σηκώνεται, καφφέδες να προστάζη
Μεγάλη θάχε συλλογή φαίνεται το μιαλό του
Εδιάβαζε κι εκάπνιζε, κτυπά το μέτωπό του
Βιβλία εκατεύαζε και κατευάζει κι άλλα
Ξενόγλωσσα κι ελληνικά, μικρά τε και μεγάλα
Και σπουδή τ' ανοιγοκλεί τ' ανοίγει και τα κλείνει
Γράφει και πίνει τον καφέ και το κεφάλι ξύνει
Και κατεβάζει Κομνηνούς, Δαμβέργη, το ... Μεμέντο
Του Μαθιοπούλου την τριπλή Οργανική Χημεία
Και το καθένα απ' αυτά διαβάζει στο μουμένο
Κι απ' όσες είχε φυσικές δεν άφισε ούτε μία!
Τον Τρέντβελ, Ποστ και Νόιμαν το φίλο Ζαχαρία...
Κι άλλον καφέ του έφερε ακόμα η Μαρία
Άναβε σηκωνόμενος τσιγάρ' από το γκάζι
Τόμους, βιβλία, έγγραφα στη τράπεζα στοιβάζει
Βοτανικές, Μηχανικές και Ορυκτολογίας
Βιβλία ογκωδέστατα της πυροτεχνουργίας
Και οι ματιές του κάρφωναν σα κοφτερές λεπίδες
Γεωγραφίες έψαχνε κι ακόμα ... 'φημερίδες
Και στα βιβλία φαίνεται θα είχε εμπειρία
Γιατί μόλις τον βλέπανε τάπιανε ... μερμερία!
Τα 'σφιγγε τα πέταγε, τα χάιδευε τα φτύνει
Και τα διαβάζει πι και φι κι άλλους καφφέδες πίνει.
Μ' αφού όλα τα έψαξε και δεν αφήκε ένα
Γερμανικά, εγγλέζικα εγχώρια και ξένα
Το βλέμμα του το βλοσυρό στην οροφή στηλώνει
Και ψυθυρίζει σιγαλά: το βρήκα δε γλυτώνει!
Θα σκάση απ' τη ζήλεια του, σε λίγο σαν τ' ακούση
Ο Νίκος ο κακεντρεχής κι ο άλλος με το μούσι
Όλο το κόσμο έψαξα, μα πουθενά δεν είδα
Να γράφη κάτι σχετικό, κι απ' τη χαρά του επήδα.
Μα θέλει εξακολούθησι ο πειραματισμός μου
Έρθε καιρός να πληρωθή ο φοβερός καϋμός μου!
Καμμιά εργασία φαίνεται πως θάκανε καινούργια
Γι' αυτό και τα βιβλία του τα έψαχνε με φούργια
Να ιδή μήπως προτύτερα τόχαν ανακαλύψει
Κι όταν δεν είδε τίποτα, επέταξε στα ύψη.
Σηκώνεται τα κράσπεδα, της μπλούζας του μαζώνει
Με σβελτωσύνη φοβερή στα σκέλη του τη χώνει
Εις το μικρό εργαστήριο, το βήμα κατευθύνει
Και ηύρε τη παρέα εκεί το τσάι της να πίνει

Α! ... είπε και εισέρχεται, σιγά σιγά με τάξι
Στη βρύση κατευθύνεται, τη γόπα να τινάξει.
Στον καθένα και σε όλους σοβαρός προσεκτικά
Υποβάλλει ερωτήσεις: «ποιοτικά ή ποσοτικά;»
Εν απαρτία ευρίσκετο εκεί η γερουσία
Και τσάι του προσέφεραν, «ευχαριστώ επήρα»!
Φαίνεται πως δε θάβρισκai σ' αυτό καμμιά ουσία
Θα ήθελε να ξέρουμε να κατευάση μπύρα!
Κι ο Μάμος εψυθύριζε εις το Καραθανάση
«Σελεμιά αδελφέ μου τσιπ, τα ρέστα σου, τρεις άσσοι
«Κοίττα κοίττα πώς το πίνει το ζεστό του ο Κανδήλης
«Δε σου φαίνεται πως πίνει έλαιον της ... Καρδαμύλης;
«Γουργουρίζει η κοιλιά μου και θαρρώ πως είναι άδεια
«Φέρε φέρε ... φέρε κι άλλα κουλουράκια παξιμάδια ... »
Μα το τσάι ήταν πλούσιο από όλα και δι' όλα
Κι αρχινούνε σε λιγάκι τα ντουέττα και τα σόλα!

Τι ωραία το τσάι
Τι χαρά που μας δίνει
Και ο πίνων κλωτσάει
Και πεντάρα δεν δίνει

Και σου φεύγ' η ζαλάδα
Της πολλής της δουλειάς
Τι ωραία ζεστάδα
Της πολλής τεμπελιάς

Κι όταν ρίχνη το τσάι
Στην κοιλιά του την άδεια
Και το πόδι κλωτσάει
Στη κοιλιά κάνει χάδια

Τι ωραίο το τσάι
Που σου φεύγ' η οδύνη
... Κι ο καθένas κλωτσάει
Την πολλή σκοτοδίνη!

Τα καλαμπούρι έπαιρναν κι έδιναν μάνι μάνι
Όλοι το μάτι είχανε στον Λιλιπούτ τον Γιάννη
Ο Μάμος Στρι μας έλεγε πώς γίνεται η βύνη
Ο Σάββας με τη... μύτη του το τσάι καταπίνει!
Ο Γιάννης ο Καράκαλος πίνει τσάι σκέτα
Κι μ' ένα τικ πρωτοφανές το πίνει με ... πιπέτα!
Φορούσε δ' ο Μαλαγαρδής μίαν ποδιάν ποδήρη
Κι όλοι το τσάι πίνανε σε κωνικό πωτήρι
Ενόμιζες πως ήσουνα στο θέατρο Φαρέα
Γιατ' ήταν εύθυμη πολύ, σύμπασα η παρέα
Παρέθετεν η Δεσποινής Μελά αυτό το φάιβ-ο-κλοκ
... Ο Δάλμας απ'ίτη τσέπη του ετράβηξε ένα μπλοκ
Ακούμπισε το χέρι του σ' ένα σκαμνί επάνου
Και αρχινάει σοβαρός με ύφος Χρηστομάνου
Ενόμιζες πως θαύγαζε λόγο διά το κόμμα
Και όλοι τον ακούγανε με ανοιχτό το στόμα

«Καινούργια ανακάλυψα, μιά μέθοδο κι ωραία
«Γι' αναλύσεις των κραμμάτων εκ μετάλλων κι αμετάλλων
«Από τούτη θε να δώσω στον καθένα απ' τη παρέα
« ... σας παρακαλώ ... ολίγον, καταπαύσατε τον σάλον
«Και τον θόρυβον κι ακούστε τη νωπή ανακάλυψί μου
«Που κανείς δεν είχε 'μάτια να την εύρη ως τα τώρα
«Κι έτσι, μπόρεσα να σώσω λίγο την υπόληψί μου
«Και θε να ακουστή αμέσως τόνομά μου μεσ' τη χώρα!
«Και η δόξα θα περάση απ' ανατολή σε δύσι
«Στη Πόλι στην Αμερική στη Λόντρα στο Παρίσι...!

«Ιδού τώρα ακούστε τον τρόπο
«Που θα έχετε πάντα μπροστά σας
«Κι αναλύσεις μ' αυτόν δίχως κόπο
«Θα σκαρώνετε τζάμπα. Χαρά σας!

«Της ουσίας κομμάτια λεπτά
«Τα ζυγίζω με φόβο και δέος
«Και γραμμάρια πέρνω επτά
«Και προσθέτω οκάδας οξέως!

«Θειικού δε χαλκού παρουσία
«Σε μία κάψα πλατειά και μεγάλη
«Διαλύω την όλη ουσία
« ... και τη φέρνω σε άθλιο χάλι!

«Και προσθέτω κατόπιν με τάξι
«Κασσιτέρου κομμάτια ολίγα
«Αναδεύω μη βρέξη μη στάξη
«Και προσέχω μη πέση και μύγα!

«Και χωρίζω με τούτο τον τρόπο
«Τον ψευδάργυρο απ' τ' αντιμόνι
«Και δεν γίνεται τούτο με κόπο
«Κι η δουλειά μας πηγαίνει κορδόνι!

«Διηθώ δε κατόπιν και ... ψάλλω
«Και κρατώ στο χωνί τ' αντιμόνι
«Ευθύς δε προχωρώ για το άλλο
«Κι η δουλειά πάει φίνα και μόνη

«Το διήθημα πάλι λαμβάνω
«Σε ποτήρι μεγάλο με πάτο
«Ψευδαργύρου κομμάτια του βάνω
«Και οξύ του προσθέτω βαρβάτο!

«Σε φιάλη κατόπιν συνάγω
«Ήτις έχει του Μπούνσεν βαλβίδα
«Τον κασσίτερον ούτω ανάγω
«Και μαζεύω αυτόν με ... λαβίδα

«Ούτω πάλι ευρίσκω και τ' άλλα

«Ε! ... κι αν έχη χαλκό και μολύβι
«Η δουλειά πάει μέλι και γάλα
« ... και ρουφάω μιά μπύρα στην Ήβη.

«Αν ο διάολος πάλι τα φέρη
«Και δεν τάβρης σωστά και αλήθεια
«Κι αν κανείς δεν το πάρη χαμπέρι
« ... η ψευτιά τότε θάρθη βοήθεια

«Έτσι, πλήρως θα γίν' η δουλειά
«Με τη μέθοδο τούτη που βρήκα
«Πούναι νέα και όχι παλαιά
«Που μ' αυτήν θα πετύχω και ... προίκα!

«Θε να δώσω σε όλους και όλες
«Να μου κάνουν μια δυό αναλύσεις
«Ό,τι βρήτε, το γράφτε σε ... κόλες
«Μπράβο μπράβο, μυαλό μου, να ζήσης!

Όλοι τον ζητωκραύγαζαν και ... ούρα του φωνάζουν
Δώσε μεταλλοκράμματα σε όλους μας κραυγάζουν
Δώσ' μου κι εμένα! φώναζαν, κυρ Δάλμα, δώσε, δώσε
Και δέρονται και σπρόχνονται πατείς με και πατώ σε.
Από της φωνές ο Δάλμας, πάει το μυαλό να χάση
Και σε έναν απ' αυτούς, που τον κόσμο χαλούσε
Λέει απειλητικά: «θα σε δείρω Καραθανάση»
Και ρωτάει σοβαρός: «Δεν μου λες ... από πού είσαι;»
Μα του έφερν' αντιρρήσεις, ένας με μεγάλη μύτη
Και τον ησυχάζει ο Δάλμας και του λέει: «Μη φοβάσαι
Με τη μέθοδο αυτή θε να χτίσω 'γω και σπίτι!»
Και ο Τερμεντζής του λέει: «Κύριε Δάλμ' αυταπατάσαι!

Όλοι μαζί σταθήκανε εν στάσει προσοχής
Και έξωθεν ηκούετο ο θόρυβος βροχής,
Ο Τερμεντζής ξερόβηξε, τον λάρυγγα ν' ανοίξη
Κι αρχίσανε να ψάλλουνε εν πλήρει κατανύξει:

Σε γνωρίζω από την όψι
Πούναι πάντα τρομερή
Σε γνωρίζω από τη μπλούζα
Πούναι πάντα βρωμερή

Σε γνωρίζω απ' της κραυγές σου
Σαν φωνάζεις γοερώς
Για να πης της προσταγές σου
Που μας κόβει κρύος ιδρώς

Σε γνωρίζω από την όψι
Μιά, δυό, τρεις φορές
Σε γνωρίζω από την κόψι
Των ρουχώνε που φοράς!

Σε γνωρίζω, σε γνωρίζω
Όταν είναι αποκρηές
Σαν σε ιδώ πως σε χωρίζω
Όταν είσαι με ... γρηές!

Απ' την Ήπειρο φερμένος
Απ' τα χρόνια τα παληά
Στο Χημείο δε κλεισμένος
Σπα, ποτήρια και γιαλιά

Εκεί μέσα κατοικούσε
Πικραμένος ντροπαλός
Να του πουν εκαρτερούσε
Είσαι χημικός καλός

Άργειε νάρθη εκείν' η μέρα
Κι ήσαν όλα σιωπηλά
Βλαστημούσε τον πατέρα
Σε κανένα δε μιλά!

Επί τέλους ήρθ' η ώρα
Στα σωστά να εργαστή
Ν' ακουστή σ' όλη τη χώρα
Κι έπειτα ... να δοξασθή

Με τα κόκκαλα βγαλμένα,
Πούσαν κάποτε γερά,
Με τα χέρια τα βρεμμένα
Αναλύει δυό νερά!

Εκεί μέσα κατοικούσε
Χρόνια είκοσι κι ακόμα
Το κεφάλι του κτυπούσε
Ν' αναλύση ένα χώμα

Μη δυνάμενος ν' ανθέξη
Στη πολλή κακογλωσσιά
Τόνα εκτύπα τ' άλλο χέρι
Από την απελπισιά.

Μέσα σ' αυτό το θρίαμβο και τη μεγάλη δόξα
Απ' της πολλές κατέβηκε, του Γιάννη, μία λόξα
Επήγε κι ανακάλυψε κάτι παληοφυλλάδες
Που είχανε τη μέθοδο, φαρδεια πλατειά γραμμένη...
Ο Δάλμας μόλις τ' ακουσε τον πιάσανε κρυάδες!
Η δόξα του, αλλοίμονο, επήγε πουφ! χαμένη...
Άλλοι τη βρήκαν, ωιμέ, τη μέθοδο από τότες
... Αλλού τα κακαρίσματα κι αλλού γεννάν οι κότες!
Μα πάλι δεν απώλεσε το θάρρος του κανένας
Και πάλι με γλυκεια φωνή τραγούδησ' ο καθένας:

Του Νόμπελ του πρόπει

Βραβείο να πάρη
Το μόνο που βλέπει
Για κοίττα καμάρι

Κατώρθωσε ναύρη
Πολλά τα καινούργια
Ειργάσθη με φούργια
Η τύχη του μαύρη

Όσα κατάφερε
Με τη δουλειά του
Ήσαν γνωστά του
Η τύχη πώς τάφερε!

Τι τάχα κι άλλοι
Ευρήκαν τα ίδια
Αρκεί το κεφάλι
Να σπάζη καρύδια!

Μα τούτο δεν έχει
Καμιά σημασία
Γι' αυτόν πέρα βρέχει
Και κάν' υγρασία

Του Νόμπελ του πρέπει
Βραβείο να πάρη
Το μόνο που βλέπει
Για κοίττα καμάρι

Μα δεν τελείωσε καλά καλά αυτή η ιστορία
Και ο Πήγασος με άφησε μέσ' του λουτρού τα κρύα!
Και ο κανάγιας φώναζε κι ογκάνιζε κι εκλώτσα
Να κατεβούμε μούλεγε δε μου βαστάν τα κότσα
«Κάτι πολύ μ' εφόρτωσες, θα σε πετάξω κάτω
«Δεν σ' εγγυώμαι κι αν βρεθής στις θάλασσας το πάτο»
... Αμάν μωρέ του φώναξα, το τραμ που να σε λιώση
«Περίμενε, ακόμα ντε, το ποίημα να τελειώση!...»
Κι ενώ προσπάθουν, με καλό αυτόνε να χαϊδέψω
Βιαίως με ηνάγκασε στη γη να ξεπεζέψω
Με δυό κλωτσές μ' ετίναξε και πέφτω άρον άρον
Εξ ύψους μέτρων δώδεκα και πυθαμών τεσσάρων!
... Έκτοτε εσυχάθηκα και ποιήσι και ρέστα
Από τη τρομερή αυτή που μου συνέβη φέστα.
Ορκίζομαι στο τίμιο όπου φοράω ρούχο
Πώς θαλειφτώ, πιστεύσατε, μ' αμμώνιο θειούχο
Αν γελαστώ καμμιά φορά και γράψω κουτουράδες
... Στο διάολο και ποίηση και Μούσες παξιμάδες!...

ΕΝΩ ΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΜΥΡΟΥΔΙΕΣ

Το λυρικόν τούτο ποίημα εις το οποίον ο ποιητής τυμπανοκροτεί ομοιοκαταληξίας με την οσμηράν κατάληξιν εις ούρα, απηγγέλη το πρώτον υπό του ποιητού εις την Δ/δα Μελά και τον κ. Κανδήλην κατά τινα περίπατον εις Κολοκυνθού.

I. Δ. Κ.

Κι ενώ γνωστές μας μυρουδιές
Γύρω σκορπούν τα ούρα ...

Κρατώντας και δαγκάνοντας μιά τραγανή κουλούρα
Λες, και του σφίγγει το λαιμό της πείνας η λιγούρα
Μ' ολόκρυφη βουβή χαρά, και φανερή μουρμούρα
ανακατεύει ούρα...

Και στη κοιλιάς τη πειναρή ο φίλος μας γουργούρα
(Που είναι, να το πη κανείς, αληθινή σκουτούρα)
Διόλου δε δίνει προσοχή και σε μικρή μεζούρα
παρατηρεί τα ούρα....

Έχει να βγάλη απ' αυτά του πόκερ τη χασούρα
Μερίδιο θάχη απ' αυτά μιά φίλη του χαμούρα
Θε να ισώση με αυτά των φίλων τη καμπούρα
και αναλύει ούρα ...

Προς τούτοις ικανοποιεί της κεφαλής φαγούρα
(Κι ενώ τα χέρια του, ωιμέ, μοσχοβολούσαν ούρα)
Εν τούτοις τα καθάρισε με μία πατσαβούρα
και διηθή τα ούρα ...

Λεύκωμα έχει ο ασθενής πρέπει να κάνη κούρα
Πρέπει να πάψη να μασσά κάθε λογής σαβούρα
Γιατί χαμένος θε να πάη σαν το γέρω Μασσούρα
το μαρτυράν τα ούρα ...

Μα για το φίλο, πάντοτε ούριος θα φυσά
Κι απ' όσα γράφει ψέμματα θα είναι τα μισά!

(16^η Αυγούστου 1922)

ΠΩΣ ΠΗΡΑΝΕ ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΡΕΙΣ ΦΡΕΣΚΟΧΗΜΙΚΟΙ

Τούτο ανεγνώσθη κατά την 2αν Πανηγυρικήν εκδρομήν εις Χαλάνδρι την 6^{ην} Νοεμβρίου 1922 γραφέν ειδικώς δι' αυτήν, υπέρ των επιτυχόντων κ.κ. Ι. Κανδήλη, Σάββα Αναγνωστοπούλου και Σ. Μάμου.

Ένεκα όμως παρεξηγήσεων, ο ποιητής υπέπεσε εις ανακριβείας. Ούτω, ενώ αναφέρεται εν τω ποιήματι ότι ο κ. Μάμος δεν ηρίστευσε, κατόπιν κατά τας εξετάσεις της Δ/δος Μελά και όλως κατά τύχην ανεκαλύφθη υπό μελών της παρέας ότι εκ παρεξηγήσεως τω εδόθη ο βαθμός «λίαν καλώς» ενώ έπρεπε να λάβη «Άριστα». Το πράγμα είτα εδιορθώθη και μόνον το ποίημα έμεινε αδιόρθωτον, όπως αδιόρθωτος παραμένει πάντοτε ο ποιητής.

Επίσης παρά τα αναφερόμενα ο κ. Κανδήλης έλαβε το πτυχίον πράγματι με παμψηφεί «Άριστα».

Ι. Δ. Κ.

ΠΩΣ ΠΗΡΑΝΕ ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ

ΤΡΕΙΣ ΦΡΕΣΚΟΧΗΜΙΚΟΙ

Εφ' όσον επιστήθιοι συνάδελφοι και φίλοι
Επήρανε το δίπλωμα, τον όρκο παραβαίνω
Που έδωκα προτιήτερα στο φίλο μου Κανδήλη
Και πάλι δυσανασχετών, στον Πήγασ' ανεβαίνω.

Εδιάβαζαν οι φίλοι μου, που ήταν να λυπάσθε
Εδιάβαζαν να φωτισθούν, να δώσουν εξετάσεις
Εδιάβαζαν και έλεγα σ' αυτούς: «Βρε σεις κοιμάσθε
«Που με το διάβασμα μπορεί να πάρετε τας βάσεις!»
Εκείνοι δε μ' ακούγανε και δόστου και διαβάζουν
Και στα βιβλία οι δύστυχοι ολημερίς στενάζουν
Στη πύρα του καλοκαιριού τους έβλεπα να λιώνουν
Στο μεσημέρι το πνιχτό, τα δάκτυλα σαλιώνουν ...
... Τα φιλικά μου τα παιδιά βλέποντας εν κινδύνω
Είπα αστειευόμενος .. τρεις παίδες εν ... καμίνω
Απ' τη μελέτη τη πολλή τα μάτια τους θαμβώνουν
Και με τη φαντασία τους το άριστα γραπώνουν
Να αριστεύσουν ήθελαν κι οι τρεις .. αλλοίμονό τους!
Κι ο διάολος δεν θέλησε να γίνη ο καϋμός τους.
Ο Μάμος Στρι κι ο Σάββας Μυτ, λίαν καλώς λαμβάνουν
Πλείστοι ηπόρησαν γι' αυτό, και το σταυρό τους κάνουν
Στο Σάββα ήτανε πολύ και το Μάμο λίγο
Είπ' ο Οικονομόπουλος η γλώσσα η κακή
Και, επειδή τους φίλους μου εγώ ποτέ δεν θίγω
Όσα μου είπαν κι άκουσα, τα ρίχνω στο σακί
Μα κι ο Κανδήλης παμψηφεί πούθελε να το πάρη
Δε λέω ... πήρε άριστα ... άριστα χωρίς χάρη.
Ωστόσο ο καθένας τους ήτανε ευτυχισμένος

Και μόν' ο Μάμος ο γιατρός ήτανε συγχισμένος.
Σαν ψαροζούμι τόθελε το άριστα ο Σπύρος
Νάχη της επιστήμης του μεθαύριο το κύρος
Μ' αδίκησ' ο Μαθιόπουλος το φίλο μου το Μάμο
Και μούπε παροιμιωδώς: «Αφίσαμε το γάμο
«Και για πουρνάρια πάμε, ... δε διάβαζα Νταβέλη
«Το διάβασμά μου πάει πουφ! Μα μέν' αυτό με μέλλει
«Να πουν καλύτερ' από με ο Σάββας ο Ρεζίλης
«Και 'κείνη η ποντικομαμή ο φθονερός Κανδήλης
«Μη έφαγε ο Περίχαρος, που να τον φάει η πάνγκα
«Ο άτιμος ... εξέσπασε σ' εμέ το μοσχομάγκα
«Ας είν' καλά μωρέ παιδιά ο φίλος μου ο Μάκης
«... μας βρίζουνε και τα μικρά ... ας είν' καλά ο
...Βριζάκης!»

Ετούτο μόλις άκουσε ο Σάββας ο μπαγάσας
Ολόρθος εσηκώθηκε τη μύτη του ... δαγκάσας
«Οργανική μελέτησα ώρες τριάντα έξη
«Ολονυκτίς εδιάβαζα και πριν ακόμη φέξει
«Ηξερα την Οργανική στα δάκτυλα τα πέντε
«Κι έτσι λοιπόν επέρασα» ... Υποβρυχιαμέντε!
... Προ πάντως καλοπέρασις, Σπύρο, και μη σε νοιάζει
Κοιτάτε ο Αναγνωστόπουλος ... άρχησε να νυστάζει!
Και ο Γιαννάκης σ' όλα αυτά κομπαστικώς γελά
Για κάτι που ψυθίριζε η Δεσποινίς Μελά
Τι είπε δεν το μάθαμε στο φίλο μας Κανδύλη
... Μα πάντως του συνέστησε να πίνη χαμομήλι!
(Νοέμβριος 1922)

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Και τούτο κατά παραγγελίαν γραφέν απηγγέλη εις την Πανηγυρικήν εκδρομήν εις Χαλάνδρι. Εις το τέλος του ποιήματος όταν ο φίλος κ. Προχοΐδης αναφέρεται εις τον εαυτόν του, ως συνήθως, λέει πολλά και δεν λέει τίποτε.

Και ενταύθα ο ποιητής, ποιητική αδειά πάντοτε, περιπίπτει εις ανακρυβείας.

I. Δ. Κ.

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ!!...

Τα παρελθόντ' αφίσαντες, ας δούμε τα παρόντα
Και τα παρόντ' αφίσαντες ας ίδωμεν το μέλλον
Δεν θα σας πω τι θα συμβή σε φίλο μας απόντα
Δεν θα σας ειπώ πράματα που προξενούν τον γέλων

Ο Σάββας σ' εργοστάσιο θα πάη ως ειδήμων
Με δυό χιλιάδας τάλαρα μισθό και ποσοστά
Άα... είναι δε μπορώ! Βαρβάτος επιστήμων
... Ας είναι ... ας τ'αφίσουμε αυτά είναι γνωστά

Ο Μάμος θα ενστερνισθή, αρχάς χορτοφαγίας
Ο Μάμος θα ενστερνισθή, αρχάς .. υγειινής
Για τούτο θα εργάζεται τας Κυριακάς αργίας
Διώκτης δε του αλκοόλ, θα γίνη απεινής!
Για το καλό των φίλων του, προπάντων θα φροντίζη
Προς τούτο δε τη μύρα του ... νεράκι να γιομίζη

Πλην ο Κανδήλης έπαθε διπλωματομανία
Και τάχα να μη τούφθανε δίπλωμα χημικού,
Σκεφθείς, εισήλθε τρέχοντας εις τα πολυτεχνεία
Να πάρη δίπλωμ' από 'κεί κι άλλο, μηχανικού
Και θα προσθέση σε αυτά και άλλα το Γιαννάκι
Θα φέρη κι άλλο δίπλωμα, από τη Γερμανία
Κι αφού μαζώξει κάμποσα .. θα κάτση στο σκαμνάκι

Για να τα δείχνη σ' εκεινούς που τούχουνε μανία
Κι έτσι, μ'αυτά τα φρόκαλα, εργώδης σαν αράχνη
Με σύστημα, με μέθοδο, για ... νύφη θε να ψάχνη!

Στου Χημείου την ολόμαυρη ράχι
Η Μελά περπατώντας μονάχη
Μελετά τη λαμπρά της Χημεία
Και στη κόμη καπελλομοφορεί
Δεν φορεί τέτοιο, άλλη καμμία
Και τη μέση της ζώνει λωρί.

Πειράται η Δεσποινίς Μελά το δίπλωμα να πάρη
Και απ' τη μελέτη τη πολλή, κοντεύει να κραιπάρη
Και αφού λοιπόν στο δίπλωμα αριστέψει από κοντά
Από κοντά θα κυνηγά τον Καραθοδωρή
Μήπως της γνώσεις της πολλές, μπορέσει και του κλέψει

Γιατί απ' άλλους φαίνεται, να κλέψη, δε μπορεί
Κι αφού γενεί μαθηματικός που άλλος δεν εγίνη
Σε Μοναστήρι (Αχ) θα κλειστή καλογρηά να γίνη
Και .. ας είναι ...

Δυστηχή παρηγορία
Φευ Κανδήλη μου να λες
Περασμένα μεγαλεία
Και διηγώντας τα να κλαις!

Και τώρα να ρωτήσετε και μένα τι θα γίνω
Χαρτιά δεν παίζω ρε παιδιά μα το κρασί το πίνω
Παιδιά σα θέτε λεβεντιά και ψέφτες να γενήτε
Εμένα να ρωτήσετε, μωρέ παιδιά, εμένα να ...
Παιδιά σα θέτε λεβεντιά και κλέφτες να γενήτε
Αυτόνε να ρωτήσετε, μωρέ παιδιά, αυτόνε να
Παιδιά, μη με ρωτήσετε κι άντε να κουρευτήτε
Ο Δάλμας όταν γιόρταζε κανένα δεν κερνά.
Και τώρα μη ρωτήσετε εμένα τι θα γίνω
Χαρτιά δε παίζω, ρε παιδιά, μα το κρασί το πίνω
Επάσκιζα για χημικός μα κόπηκε η φόρα
Για να σας πω τι θα γινώ επέρασε η ώρα
Για να σας πω τι θα γινώ .. εκόπηκε η φόρα
Γιατί ...
Γιατί ο Οικονομόπουλος εσκέφθη αντιστρόφως
Και για να θρέψη εαυτόν .. έγινε κτηνοτρόφος.

ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑΣ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

Το τελευταίον ποίημα του τεύχους τούτου το οποίον εγράφη τη εμπνεύσει μόνον του ποιητού και ουχί κατά παραγγελίαν, όπως τα προηγούμενα, δι' ό διισχυρίζεται ο φίλος κ. Προχοΐδης ότι ως μη γραφέν κατά παραγγελίαν είναι και το καλύτερον, αναφέρεται εις το εργαστήριον Φυσικής Χημείας ούτινος ιδρυτής υπήρξε ο κατά την εποχήν εκείνην παρασκευαστής του μαθήματος τούτου κ. Μάμος. Ως ισχυρός βραχιώνας συνεργασίας είχε τότε τον αχώριστον φίλον του κ. Τερμεντζήν και τον βραδύτερον επανακάμψαντα εκ του μετώπου κ. Μάκην Μαλαγαρδήν.

Ο φίλος κ. Καραθανάσης των τριών αυτών αποτελών μέρος αναπόσπαστον, δεν έλαβε μέρος ενεργόν εις την συνεργασίαν, καθ' ότι τότε ήτο κληρωτός.

I. Δ. Κ.

ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑΣ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

Τραπέζι ένα, καρέκλα μία
Ντουλάπα μία, μία κρεμάστρα
Ένα δε ράφι, μπλούζα καμμία
Όργανα λίγα, λίγη κι η πάστρα.

Ένας ο Μάμος, κι άλλος ο Μύτος
Φίλοι κι δυό τους εκεί δουλεύουν
Πλην προσετέθη σ' αυτούς και τρίτος
...Με κάτι δόντια! Κ' οι τρεις χαζεύουν.

Να το γιομίσουν τον Δάλμα κλέψαν
Τον Δάλμα κλέψαν να το γιομίσουν
Και να το φιάξουν πολύ δουλέψαν
Πολύ δουλέψαν να το κοσμίσουν...

Εκεί πηγαίνω κι εγώ το βράδυ
Ναύρω τους φίλους και να τα πούμε
Και αρχινούμε μες το σκοτάδι
Σιγό τραγούδι, μην ακουστούμε

Ο Τερμεντζής, ωιμέ, ήτ' ο τενόρος
Τον σεκοντάρει, ο Μαλαγαρδής
Και εγινότανε, φρικώδης ντόρος
Μπάσσος ο Μάμος ... και πού να ιδής!

Και αυθορμήτως προσεκολήθην
Στη χορωδία, κι εγώ, αυτή
Εξεταζόμενος μπάσσος εκρίθην
Η δε εξέτασις ήταν ... γραπτή.

Ναι! .. αυθορμήτως προσεκολήθην
Στη χορωδία και' γώ, αυτή

Τ'να προσφέρω στον νου την λήθην
... Για να ξεχάσω την απαυτή.

Το τι γινότανε ήτανε... άστα
Να παν στο διάολο... μη βασκαθούν
Και όποιος έμπαινε τ' αυτιά του εβάστα
Τ' αυτιά τους βάσταγαν μη κουφαθούν.

Η λίμα παίρνει εκεί και δίνει
Οι κουτσομπόλιδες ήσαν πολλοί
Στης συζητήσεως όλοι τη δύνη
Κατά των φίλων χύνουν χολή.

Κατηγορούσαν, κατηγορούσαν
Μικρούς μεγάλους, φίλους κι εχθρούς
Απ'τη συζήτησι, λες, ότι ζούσαν
Της συζητήσεως τους θρέφει ο θρους!

Μα κάπου κάποτε, απ' το συρτάρι
Βγάζουν οι φίλοι τράπουλα μιά
Χωρίς να πάρει άλλος χαμπάρι
Παίζουν οι φίλοι στην ερημιά

Λίμα, τσιγάρο, καφφές, κουβέντα
Ήταν η μόνη σωστή δουλειά
Κ' είχαν ως σήματα κατατεθέντα
«Χαρτί, τραγούδι και τεμπελιά.»

Ήταν το κέντρον εκείνο όλων
Των φίλων ήτο εκεί τον άνδρον
Ουδείς ηνείχετο εκεί τον δόλον
Ήταν το κέντρον των ανυπάνδρων.

Έχουν και τρόπους για να ξεσκάσουν
Από τους κόπους από τους μόχθους
Συχνά, συχνότατα 'κεί μέσα μπάζουν
Του ωραίου φύλου αντιπροσώπους!

Έτυχε κάποτε, κι εγώ, να πάω
Χωρίς να ξέρω το τι συμβαίνει
Κτυπώ την πόρτα ξανακτυπάω
Να την ανοίξη κανείς δεν βγαίνει!

Πιάσας το πόμολο να το γυρίσω
Άπελπισ σπρώχνω και το τραβώ
Μ' αυτοί γι' ασφάλεια στη πόρτα πίσω
Είχανε βάλει καρφί στραβό.

Στο τέλος άνοιξε κι ασυναίσθητως
Κλείνω τα μάτια μου το φως μη χάσω
Στα όπλα! ... όρθιος ετινάχθη ο Μύτος
Τα μάτια μ' άνοιξε και ... πάω πάσσο!

Ω!... ο καθένας τους είχε μεράκια
Πάμπολλα ήσαν εκεί κορίτσια
Ο Μύτος είχε ... πιτσιρικάκια
Όπου του κάνανε χίλια καπρίτσια.

Εις παρακείμενον ο Μάμος δώμα
Δε μπήκε μόνος, λάθρα και κρύφα
Στα χέρια έσφιγγε ... χημείας σώμα
Και εις ερεύνας (πώς;) ... ενετρύφα...

Κι άκουγα κούφιας της κουβέντες
Άκουγα σμίξιμο χειλιών
Μάσσαγε ο φίλος μου φαίνεται μέντες
Και καραμέλες ποικιλιών!...

Ήταν και μία γερό κομμάτι
Π' όλοι τη κοίτιαζαν στο ρημαδιό
Στο Μάκη έκλεισε τόνα της μάτι
Κ' εκείνος χαίρων, κλει και τα δυό

Εκεί ηράσθη κι ο Λαχταράκης
Μια που τη λέγαν, θαρρώ Λιλή
... Μ' αυτός στον έρωτα ήταν αχμάκης
Κ' εκείνη έκτοτε δεν του μιλεί.

Ούλες καπνίζανε σαν τα φουγάρα
Πιτσιρικάκια και πιτσιρίκες
Τι σφάλμα πούκαμα ... βγάζω τσιγάρο
Και επιπίπτουν σαν νάταν σφήκες.

Κ' είδα πως ήτανε άδικο πράγμα
Την ησυχία τους να καταστρέψω
Και απεφάσισα και εν τω άμα
Κάνω να φύγω ... μα επιστρέφω.

Κουβέντα έπιασα με μία μικρούλα
Πούχε δυό μάτια πρασινωπά
Στίχους της έλεγε για την αυγούλα
Μ' αυτή με κοίταζε και σιωπά.

Και εις το πρόσωπον ευδαιμονία
Είχανε πάντες ζωγραφισμένη
Ο Νάσσος έβλεπε και ... ηγωνία
Όλοι είμαστε σα μεθυσμένοι.

Έξαφνα ... φρίκη! Η πόρτα τρίζει
Διάπλατη ανοίγει, πέρα και πέρα
Ο Δάλμας φάνηκε και ψιθυρίζει
Ταραγμένος μια καλησπέρα.

Και περιέφερε γύρω το βλέμμα
Του μαγαζιού μας είδε το χάλι
Στο πρόσωπό του ανήλθεν αίμα

Κουνόντας έφυγε το ... κεφάλι!

Η φίλες ντράπηκαν πούδαν το Δάλμα
Τάραμα έπιασε τον Τερμεντζή
Και στη συζήτησι επήλθε κάλμα
Δεν τα κατάφερες ... καταφερτζή!

Κι όταν σε λίγο ήρθε το κέφι
Και η συγκίνησις κατετροπώθη
Της λύπης πέρασαν ευθύς τα νέφη
Κι ο Λαχταράκης εκαρπαζώθη.

Η φίλες φεύγουν κι ακόμα πάνε
Ο Λαχταράκης ακολουθεί
Διά της βίας όλοι γελάνε
... Καθένας άφηνε ό,τι ποθεί!

Ο Δάλμας πάλι την άλλη μέρα
Είπε στο Μάμο: «Δεν είν' σοστά
Αυτά που γίνονται πέρα και πέρα ...»
... Ήθελε φαίνεται τα ποσοστά!

Κι ο Μάμος τούπε: «Άκουσε Δάλμα
Μην είσαι δα τόσο αυστηρός
Συχώρεσέ μας αν ήταν σφάλμα
Θάσαι αργότερα ... πειο τυχερός.

Έτσι κατάφερε, που λες, το φίλο
Με τα λιμά του και καθεξής
Και του ορκίσθη πως ούτε ψύλλο
Δε θε να φέρη εις το εξής...

Έτσι απέκτησε εμπιστωσύνη
Ο Δάλμας σ' όλους κι αυτός σ' αυτές
Κι από μεγάλη του καλωσύνη
Δεν επεφάνει πλέον ποτές!

Κι εξηκολούθουν τα ίδια πάλαι
Εις μεγαλείτερον έτι βαθμόν
Προσεκομίζοντο φίλοι και άλλοι
Κι ο τακτικότερος ήμουν θαμμών.

Αλλά τι κρίμα! Το μαγαζί
Φεύ! Διελύθη κι εμείς μαζί
Γιατί όσα πράγματα έχουν ακμήν
...Έχουν βεβαίως και παρακμήν!...

...Άδειο και κρύο είναι πεια τώρα!
Το εργαστήριο των απορρήτων!
Άλλοί! Του κόπηκε η τόση φόρα!
... Ω! Ματαιότης ματαιοτήτων!

(Νοέμβριος 1922)

Σχόλια του αντιγραφέα

Η αντιγραφή έγινε στο διάστημα 28/4/2015 – 11/5/2015. Ακολουθήθηκε η ορθογραφία του πρωτοτύπου, εκτός από περιπτώσεις παραλείψεως γραμμμάτων.

Το πρωτότυπο είναι φωτοτυπία κειμένου δακτυλογραφημένου σε 71 φύλλα ριζόχαρτου. Στο κείμενο παρεμβάλλονται 13 μικρού σχήματος μαυρόασπρες φωτογραφίες, μάλλον τραβηγμένες από τον Ι. Δ. Κανδήλη και μερικά σχέδια π.χ. με ένα μικροσκόπιο.

Στα κείμενα αναφέρονται μερικά ονόματα φοιτητών, μελών του προσωπικού του Πανεπιστημίου ([Δημήτριος Κ.] Δάλμας, [Γεώργιος Δ.] Μαθιόπουλος [Ματθαίοπουλος], [Προκόπιος Δ.] Ζαχαρίας, [Κωνσταντίνος Σ.] Καραθ[ε]οδωρή, [Μιχαήλ Κ.] Στεφανίδης, [Αναστάσιος Κ.] Χρηστομάνος, Κουντούρης, [Κωνσταντίνος Α.] Κτενάς, [Κωνσταντίνος Ν.] Λούρος) και της διεθνούς βιβλιογραφίας (Treadwell, Neumann, Post).

Στον επόμενο πίνακα φαίνονται οι ημερομηνίες και οι βαθμοί πτυχίου των φοιτητών των οποίων γίνεται μνεία στο «Γύρω από το Χημείο».

Όνομα	Πατρ.	Επίθετο	Πατρίς	Ημ/νία πτυχίου	Βαθμός	Πτυχίο
Γεώργιος	Αθ.	Οικονομόπουλος	Σπάρτη	10/4/1921	5 3/4	Καλώς
Άγγελος	Γεωργ.	Δημητρίου	Αθήναι	14/6/1922	8 1/2	Άριστα
Ιωάννης	Πολυχρ.	Καρακάλος	Δημητσάνα	14/6/1922	7 1/2	Λίαν Καλώς
Γεώργιος	Σπυρ.	Μυρεσιώτης	Οβριακή Φθιώτιδος	15/6/1922	8 1/2	Άριστα
Σάββας	Παν.	Αναγνωστόπουλος	Καλάμαι	15/10/1922		Λίαν Καλώς
Ιωάννης	Δημητ.	Κανδήλης	Σαγκρί Νάξου	15/10/1922		Άριστα
Σπυρίδων	Λαυρ.	Μάμος	Αθήναι	15/10/1922	8 1/2	Άριστα
Ζωή	Παύλου	Μελά	Αθήναι	17/10/1922	9 1/4	Άριστα
Νικόλαος	Στ.	Καρνής	Π. Φωκαία Μ. Ασίας	30/6/1923	8 3/4	Άριστα
Διονύσιος	Αθ.	Καραθανάσης	Αθήναι	22/5/1924	9	Άριστα
Χρυσόστομος	Νικολ.	Μαλαγαρδής	Νάξος	22/5/1924	8 3/4	Άριστα
Κίμων	Μ.	Ευαγγελίδης	Αθήναι	19/2/1925	9 1/2	Άριστα

Ονόματα φοιτητών τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον προηγούμενο πίνακα, δηλ. δεν γνωρίζουμε αν αποφοίτησαν: Γούδας, Καραϊσκάκης, Τσάκωνας (1903). Ο Τερμεντζής, για τον οποίο υπάρχει ρητή αναφορά στο προοίμιο του ποιήματος «Πρόποσις», έλαβε πτυχίο «φυσικών».

Το πρωτότυπο της αντιγραφής έχει συνημμένο αυτοκόλλητο σημείωμα με το εξής κείμενο:

«Φωτοτυπία του «Γύρω από το Χημείο 1920-1922» παρεδόθη από την Ζωή Μελά-Ιωαννίδου λίγο προ του θανάτου της στον Ανδρέα Παπαγεωργίου, ο οποίος με τη σειρά του το παρέδωσε στον Αριστείδη Μαυρίδη την 1/6/2011. Θ.Τ. 6/6/2011»

Ζωή Ιωαννίδου 1898-1996, χημικός στη ΧΡΩΠΕΙ και το Ινστιτούτο Παστέρ.

Ανδρέας Παπαγεωργίου 1917-2014, καθηγητής στη μέση εκπαίδευση. Αριστείδης Μαυρίδης (1944-) καθηγητής Χημείας ΕΚΠΑ.

Κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργία του Τμήματος Χημείας οι απόφοιτοι ανά έτος ήταν ως εξής:

Έτος	Πλήθος
1920	31
1921	17
1922	18
1923	22
1924	98
1925	61

Η παληοπαρέα αποτελείτο κυρίως από την πρώτη κανονική σειρά των φοιτητών που εγγράφτηκαν το 1918 και άρχισαν τα μαθήματα τον Ιανουάριο του 1919 (λόγω επιδημίας γρίπης).

Για την αντιγραφή και σχόλια
Θάνος Τσεκούρας
12/5/2015

29/7/2015: Προστέθηκε το σύντομο, αλλά μεστό πληροφοριών εισαγωγικό κείμενο για το ποίημα «5 Πρόποσις» χάρη στην ευγενική φροντίδα της κ. Ναταλίας Ιωαννίδου.

14/4/2018: Αναζήτηση τυπογραφικών λαθών και προσθήκες σχολίων.

20/4/2018: Αντιπαραβολή με το πρωτότυπο και αποκατάσταση διορθωμένων τυπογραφικών λαθών.

24/4/2018: Προσθήκη πίνακα περιεχομένων.